

POJEŚĆ SIĘ (2) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne (tak w pojeść)*.

praet [3 sg n *pojadło się.*] ◇ 3 pl m pers *pojegli się* (1). ◇ *con* 2 pl m pers *byście się pojegli* (1).

Sł stp brak, Cn s.v. poranić się, Linde także XVII – XVIII w.

Gryząc wzajemnie jeden drugiego, poranić się lub zagryźć na śmierć; przen: doprowadzić się wzajemnie do zguby, wyniszczyć się; ab invicem consumeri Vulg; invicem se(se) devorare a. percutere, mutuo se interficere, mutuo a. invicem se vulnerare Cn (2) : [Wszakże fie y nád nim tego pomścił P. Bog/ bo go zaśię nie ná długo zábił Woyfak Mindakow fyn. Woyfaká także zábił Lew Dánielow fyn zdrády y ták fie to potym złe fámo poiádło. BielKron 1597 184 (Linde).]

Zwroty: »społem się pojeść« (1): iefli ieden drugiego kąfácie y pożyfácie; pátrćiefz [!] ábyście fie fámi fpołem nie poiedli. WujNT Gal 5/15.

»żywo się pojeść« (1): iż byli ná dobre fpráwy ludzi zwiedli/ Ze fie ná poły żywo máło nie poiedli. RejWiz 156.

Formacje współrdzenne cf JEŚĆ SIĘ.

ZCh